

Oksval-posten

Nytt og nyttig for beboere i Oksval Vel

I DETTE NR:

Damen med hundene

Krafttak på veiene

Årsmøtet

Barneside

Dugnad

- og meget mer

Oksval-posten

Nr.1 1998

Utgiver:

Oksval Vel

Redaktør:

Siv Jensen Hartmann
Støpsvei 26, 1450 NTG
Tlf. 66 91 16 01

Redaksjonsgruppe:

Knut Falch (foto)

Rolf Hansen

Rune Moen

Terje Møsnes

Gerda Vislie

Lay - out:

Bjørn E. Vangstein

Tore Fossgård

Jan Mellembakken, Odd Gilinsky og Sibda Togba i full sving med Oksval-trappa. Nå kan trappevandremene igjen støtte seg trygt til rekkverket i den 173-trinns lange trappa.

173 trinn mot toppen

Dugnadsånden lever fortsatt på Oksval:

Siste lørdagen i mai i fjor fikk Oksval-trappa en etterlengtet oppussing. Med sement og pågangsmot fikk trinn og rekkverk nytt feste. Men noen var litt for raske til å ta trappa i bruk:

rekkverksstøttene løstet igjen før støpen var tørr.

Også stien ned til Gislestranda er nå blitt farbar: Med Asbjørn Rømo i spissen for dugnaden er det bygget en flott trapp- med hvilebenk.

Se side 3

ETTERTRYKK
TILLATT MED
KILDEANGIVELSE

Damen med hunden(e)

Lilleba Larsen og de to welshterrierne Carlos og Ecco er ute på tur tre ganger om dagen.

Sjansen for at du har møtt dem på velveiene er stor. Lilleba Larsen og de to welshterrierne Carlos og Ecco er ute på tur tre ganger hver dag, og det dreier seg vel å merke ikke om småturer fra hage-porten til nærmeste

veikryss - Okssval-veien/Nedre Movei - og tilbake. De går lenge og langt.

-Jeg har nok inntrykk av at mange hundeeiere går for lite på tur med hundene. Hunder skal ikke bare luftes, de trenger mosjon, skikkelig mosjon, sier Lilleba Larsen. Hun snakker hund med den profesjonelles autoritet, selv om hun bedyrer at oppdrettsvirksomheten i den hvite eneboligen nedenfor Bakkegården bare er en hobby.

Men en stor og dyr hobby," presiserer hun. Det er en inntektside, javel, men driver du med terrieroppdrett, skal du være heldig for å gå i null. Utgiftene er store og inntektene høyst usikre, så det var ikke for å tjene penger at vi begynte med dette.

10 år

"Vi" er i dette tilfellet Lilleba og hennes avdøde ektemann, Thor Larsen, som ble brutalt revet bort av sykdom i forfjor sommer. Da de kom flyttende til Okssval med tre terriere for 10 år siden, hadde Thors hundelidenskap for lengst smittet over på Lilleba. Nå driver hun kennelen Ecco videre alene, med den fire år gamle tispene Ecco's Ecco

som største aktivum. Carlos har etter hvert nådd den ærverdige alder av 11, og er blitt i eldste laget for avl. Men han kan se tilbake på en imponerende innsats, og er blant annet far til "halve Sverige" på welshterrierfronten.

- Det var Thor som lærte meg alt jeg kan om hunder. Vi levde på hundenes premisser, og det har jeg fortsatt med. Det er enklest på den måten, hunder kan ikke bli som mennesker, det er lettere for oss å tilpasse oss dem. - Legge menneskelige mål på dyr nytter ikke, sier Lilleba Larsen.

- Men det betyr ikke at hundene får gjøre akkurat som de vil?

- Nei, jeg har klare prinsipper for hva som er lov og ikke lov. Det er viktig å oppdra hundene konsekvent helt fra de er små hvalper, selv om det kan holde hardt når de er på det mest "teddybjørnaktige".

-Jeg er veldig klar over at ikke alle er hundeliskere som synes mine hunder er det fineste i hele verden, så jeg legger vekt på at hundeholdet ikke skal sjenere naboer og omgivelser.

Overleve

- Du sa "teddybjørner", er det vondt å skille seg av med hvalpene når de er klare for salg?

- Ja! Når du har tatt dem imot ved fødselen og sovet på rom med dem i få uker for å passe på at alt går bra, er det ikke lett. Thor og jeg bestemte oss for at alle hvalpene vi fikk i huset skulle få den beste muligheten til å overleve, så vi passet på dem dag og natt, og på den måten kom vi veldig nær dem.

- Men du sender dem ikke ut i verden uten videre?

- Nei, kjøperne må komme hit og tilbringe fem dager sammen med hvalpene, lære å klippe neglene deres, stelle dem. Jeg må vite at jeg selger til de rette, og det har hendt at jeg har sendt folk hjem etter noen dager med beskjed om at, "beklager, dere får ikke kjøpe." Vi har vel solgt 30 hvalper, 18 av dem er fortsatt i live og jeg har kontakt med alle eierne.

- En sosial hobby?

- Absolutt. Thor og jeg reiste mye på utstillinger i hele Norden, det ga oss en stor vennekrets. Der andre dro på sydentur, reiste vi på hundeutstillinger, og traff likesinnede. Hundegalskap,

kaller vi det. Og ønsker du å bli kjent med folk i nærmiljøet, er det ikke dumt å gå tur med hunden.

- Er det et bra hundemiljø på Nesodden?

- Ja, men annerledes enn det vi var vant til fra Oslo. Vi bodde i Pilestredet, og tok med hundene til Stensparken, i

likhet med masse andre hundeeiere. Der ble både folk og dyr godt kjent med hverandre. Her blir det mer å gå veilangs, det er bare såvidt hundene får hilse på hverandre, sier Lilleba Larsen, som har Nesodden-tilknytning fra mange ungdomssommere på Hellvik.

- Jeg husker badeliv og dans på Isibanen, sier hun, og forteller at hun ble "født inn i skobrandsjen". I dag eier og driver hun Nesodden Sko vis a vis Samfunnshuset, pluss en forretning i Oslo sentrum, men kan også se tilbake på en karriere i ballettsko, som klassisk danser ved Den Norske Opera. Men i disse tider handler det først og fremst om hunder.

- Meningen var å trappe ned oppdrettsvirksomheten, sier hun. - Thor sa alltid at Ecco skulle bli den siste tispene vi hadde, men nå er jeg ikke så sikker likevel. Jeg trives med denne hobbyen, welshterriere er sindige, nervesterke dyr, liker seg både i bil og båt, og er fine familiehunder, så jeg kommer nok til å fortsette.

TERJE MOSNES

173 trinn mot toppen

Siste lørdag i mai ble «Oksval-trappa» shinet opp av en liten, men entusiastisk dugnadsgjeng. Man hadde sett seg lei på lealaust rekkverk foran den stupbratte skråninga der flere barn har falt utfor og slått kollbøtte. Ei jente mistet også en fortann etter å ha snublet i de hullete trinnene på forsommeren.

Nå har den 173-trinns lange trappa mellom Øvre og Nedre Movei fått en etterlengtet oppussing.

- Men allerede første dag ble et av rekkeverkstøttene revet opp igjen av folk som støttet seg til den før støpen var herdet, forteller en av murerne til Oksval-Posten. - Neste gang må vi stenge hele trappa med politisperringer etter reparasjonsarbeider med støping.

Likevel kan Oksval-Posten etter en befarung fastslå at standarden på trappa er betydelig forbedret, med dertil økt sikkerhet for alle som ferdes i den. Rekkeverket sitter, med et unntak, fast og samtlige trinn er hele.

Hverdagshelt

Alle som bruker trappa var innkalt til dugnaden, men dessverre var det ikke så mange som møtte opp. Bare fem personer rev seg løs fra familiens favn og ofret seg for fellesskapet denne flotte dagen. Særlig står det respekt av Jan Mellembakken - også kjent som leder av Nedre Oxvald Ægleggerlag - sin innsats. Han er nærmeste nabo til

Sondre og Mathilde har allerede lært seg å svinge murerskjea.

trappa, og hjemme var det bursdagsselskap. Lille Lina fylte ett år. Men Jan sto i mot stadig press fra de feirende for at han skulle tilslutte seg selskapet. Det ble bursdag med murerskje i hånda.

Det er verken Oksval Vel eller Nesodden kommune, som eier trappa. Det gjør faktisk en privatperson, ikke bosatt på Oksval. Arvid Lande er innehaver av skjøte på trappa. Så selv om dugnadsinnsatsen kommer alle brukere av trappa til gode, så er det faktisk ikke vellet som har det formelle ansvaret for å holde trappa ved like. Spørsmålet er om en befarung fra kommunens side kunne føre til offentlig krav om bedre sikring av rekkeverket. Det burde være et gelender med sprinkler i trappa for å hindre at de små faller under den provisoriske jernrørkonstruksjonen og ned den stupbratte skråninga.

RUNE MOEN

Jan Mellembakken graverer inn navnene på dugnadsdeltakernes barn i støpen. Slik at man for ettertiden kan se hvilke pappaer som deltok i reparasjonsarbeidene.

Ny trapp til Gislestranda: Oksval vel støtter gode initiativer!

Vi har alle mulighet for å søke styret i Oksval Vel om midler til utbedringer og fornyelser. Gro Jengo, leder i Oksval Vel, forteller at søknader om midler til forskjønnele av vel'et vårt blir innvilget så langt som råd er. Den eneste betingelsen er at tiltaket skal være tilgjengelig for alle oss Oksval - boere. Mennesker som tar slike initiativ burde forgylles, sier Gro Jengo spontant og gledesstrålende.

En som har benyttet seg av denne muligheten er Asbjørn Rømo, som har fått innvilget penger for å lage trapp fra Badeveien ned til Gislestranda. Trappa kommer isteden for

en kronglete sti som hitil har blitt brukt, men som bl.a har liten framkommelighet for barnevogner. Dette er nå rettet på! Det ble også innvilget midler til utbedring av Oksval - trappa, som forbinder Øvre Movei og Nedre Movei. Dette ble gjort på dugnad 31.mai. En honnør til ildsjelene bak disse to fornyelsene!

Det er fritt fram også for oss andre. La det ikke bli med tanken, dersom gode ideer finnes. Luft det med andre, og ta en telefon til styret i Oksval vel!

SJH

Til våren Krafttak på Oksvalveiene

Til våren går vi på med en skikkelig opprustning av de sterkt nedslitte veiene i den sørlige delen av Oksval vel: Knuts vei, Olavs vei og Kåres vei er blant veiene som får nytt underlag med pukk og subbus. Alle oppsittere MÅ sørge for at det er grøftet, og trær og kvister må fjernes før arbeidet starter, trolig i mai.

Styret i Oksval vel gikk i fjor vår ut med en oppfordring om grøfting og kvisting. Svært få fulgte desverre oppfordringen, selv om det klart ble sagt fra at det ville være bortkastet å ha på grus så lenge den bare renner vekk som følge av dårlige- eller ikke eksisterende grøfter.

Som de fleste sikkert registrerte ble fjorårets veivedlikehold ikke som det burde. Grunnen til dette var også den lange, tørre sommeren vi hadde. Å skulle utføre vedlikehold i en sånn tørkeperiode ville ført til ubehagelig mye støv for de som bor langs disse veiene. Det trengs en god del regn for at subbusen skal binde seg.

Men nesten hele Edvardsvei og mesteparten av Grøndahlsvei fikk en skikkelig opprustning med både pukk og grus. 1997-års veibudsjett ble imidlertid ikke brukt opp, og er overført til 1998-års veibudsjett.

Rullerende veiplan

Veistandarden i velet vårt er ikke mye å skryte av. De fleste veiene er i en slik forfatning at det ikke lenger nytter å flikke på de bare med grus som renner vekk. Dette er ikke bare sløsing med de knappe midlene vi får inn på veipliktdelen, og

I slutten av mai i fjor dret gravemakin og traktor I Edvardsvei. Etter initiativ fra Kåre Hagen, gikk 16 oppsittere sammen om å leie inn maskiner for å grøfte langs veien, som har vært i elendig forfatning de siste årene. Som følge av manglende og tette grøfter, har regnet tatt med seg mye av grusen som ble lagt på. Nå tar vannet grøfta istedet for å lage elevefar og issvuller i veien.

Mangel på grøfting og gjengrodde grøfter er fortsatt det største problemet for mange av veiene i vårt område. Noen steder vil det være nok at oppsitterne tar riva og rensker for løv vår og høst langs eiendommen sin, andre steder må det gås mer drastisk til verks og graves. Når flere går sammen om å leie f.eks. en minigraver blir det ikke mange hundrelappene på hver. Det er en forholdsvis rask jobb: Edvards vei, som er av de lengste veiene i vårt område, ble unnagjort på én dag.

gir oss heller ikke en bedre veistandard på sikt.

Det trengs skikkelig underlag med ny pukk i bunn. Veier som rustes opp slik, vil holde bedre og lengere, og vil de første årene etterpå ikke kreve så stor innsats.

Styret har derfor satset på en veivedlikeholdsplan som hvert år gir en skikkelig opprustning av to, eventuelt tre prioriterte veier, samt ordinært vedlikehold av en del av de andre nedslitte veiene. Med et slikt rullerende vedlikehold håper vi å kunne gi full opprustning av alle veiene i vellet i løpet av en to-tre-årsperiode.

Du må grøfte og kviste

En forutsetning for et vellykket resultat på dette området er GRØFTING. Uten skikkelige grøfter er påkjøring av pukk/subbus etc. bortkastet allerede etter første regnskyll.

Alle eiendomsopsittere plikter å grøfte langs sin eiendom. Styret vil derfor gjenta det vi har gått ut med i tidligere skriv til vellets medlemmer, om at vi prioriterer de veiene der hvor oppsitterne har grøftet og kvistet.

I Edvardsvei gikk folk på eget initiativ sammen om maskinell grøfting av hele veien. Det ble et meget vellykket resultat og det kostet ikke mange kronene på hver. Denne veien ble videre uthedret av vellet i fjor. Før årets vedlikehold vil vi derfor oppfordre flere av våre medlemmer om å gå sammen om lignende løsninger. Man vil oppnå å få grøftet ordentlig, noe som også vil gjøre fremtidig vedlikehold av grøftene mye greiere for hver enkelt, og man vil også få max utbytte av fremtidig opprustning.

*Hilsen
styret i Oksval Vel*

Visste du at:

At Nesodden kommune ikke har noe med vedlikeholdet på våre velleier- bortsett fra brøyting og strøing om vinteren?

At det er veipliktdelen som du og jeg betaler som gjør at Oksval vel kan ha på pukk og grus?

At du som bor langs veien plikter å betale - hvis ikke- kan du pålegges det gjennom skjønn?

At du som oppsitter også må sørge for å grøfte og kviste der din eiendom grenser til veien?

At det er ingen andre enn du og jeg og alle de andre som bor langs veien som bestemmer hva slags veistandard vi skal ha i Oksval vel?

At du må grøfte eller kviste for din egen dør- det er DU som har ansvaret?

At vi alle ønsker at brøytebil og brannbil, sykebil skal komme raskt fram - både sommer og vinter?

Veiformenn/ rodeledere

Ønsker du å engasjere deg i "din" vei? Du kan gjøre en innsats som veiformann. Kontakt Kåre Hagen, Tore Fossgård eller Gro Jengo som utgjør vellets veikomite!

Velveier - ansvar og muligheter

Velveier er et evig tilbakevendende tema både for oppsitterne og for velstyrene. Blant Nesoddens 28 velforeninger, finnes det noe sånt som 100 km velveier. Fjellstrand har alene ca. 10 km, og i Oksval - der jeg tidligere bodde - hadde vi 6,6 km. I Oksval delte vi i min tid velkontingenten i én veldel og én veidel, der den siste raskt ble omdøpt til en uvel-del.

Det alle som går, sykler eller kjører på Nesoddens mange velveier lett kan se, er at standarden ofte står noe tilbake å ønske, for å si det forsiktig. En ting er at den enkelte oppsitter kan ha problemer med å komme fram til sin eiendom. Et annet forhold er at sykebiler, brannbiler og brøytebiler kan ha problemer med å komme fram. Dette kan skyldes både veibredde, dumperhull og gjengroing. Vel kan det være idyllisk å gå under løvverk eller grener med snø, men det kan være problematisk for nyttekjøretøyene. År om annet går det på kommunens brøytebiler med et antall varsellamper à ca. kr 2.000,-. Et annet forhold er at en oppsitter i teorien - kan bli dømt dersom f.eks. veiens standard fører til en bil skli utfor veien og skade oppstår.

Vegloven er klar!

I det nedenstående skal jeg forsøke å gi et visst overblikk over bruks- og vedlikeholdsproblematikken rundt velveiene. Jeg skal ta utgangspunkt i Vegloven og Plan- og bygningsloven (PBUL). I tillegg har jeg søkt assistanse hos Rolf Hansen, Oksvalboer og en nestor i velarbeidet med ca. 30 år i Nesodden Velforbund bak seg med lang erfaring med veier. Velveier sorteres under og reguleres av kapitlet om

"Private vegar" i Vegloven. I lovens §56 lå det inntil juni 1996 en rett for fylkesvegsjefen til å vurdere velveiers standard ut fra trafikkikkerhetshensyn og endatil å foreta stengning av veier som ikke holdt mål. Ansvaret for vurdering av velveienes standard er nå overført til kommunene ved plan- og bygningssetaten, med kommunestyret som ankeinstans. PBUL's §89, jfr. §84, sier at "Eier skal sørge for at byggverk og installasjoner (herunder veier - §84) som omfattes av denne loven holdes i slik stand at fare eller vesentlig ulempe ikke oppstår for person eller eiendom.Når vesentlige hensyn til helse, miljø, sikkerhet eller tilgjengelighet gjør det nødvendig, kan bestemmelser gitt i eller i medhold av denne lov kreves gjennomført på bestående byggverk m.v. i samsvar med forskrift fastsatt av departementet."

Dette er grunnen til at velforeningene nå har fått en ny oppgave av kommunen/bygningssetaten, nemlig å sørge for inngåelse av avtaler med byggherrer om etter byggeperiodens utløp å sette velveiene tilbake i den stand de var i før byggeaktivitetene tok til, som en forutsetning for innvilgelse av byggetillatelse. Her bør helst ikke kommunen glippe.

Offentligeveier

Velveiene eies av grunneierne til midten av veien i hele tomtas lengde. Velveiene er allikevel ikke private i den forstand at oppsitterne kan nekte fri ferdsel på veiene. Velveiene regnes som offentlige veier, noe som er en forutsetning for å kunne få byggetillatelse på de eiendommene som grenser til dem. Den vegrett som det ligger i dette at oppsitterne har, medfører også at de har en vedlikeholdsplikt, jfr. Veglovens §54: "Når privat veg blir brukt som sams tilkomst for flere eiedomar, pliktar kvar eigar, brukar eller den som har bruksrett, kvar etter same høvetal som gjeld for den bruk han gjer av vegen, å halde

vegen i forsvarlig og brukande stand. Pliktar kan oppfyllest med yting av materiale eller arbeid eller med betaling av pengar. ... Det som i første ledd er fastsatt om vedlikeholdet av vegen, skal på same vilkår gjelde også for utbetring av privat veg." De som bor til en velvei, utgjør et såkalt veglag og skal - ifølge veglovens §55 - "møtast ein gong i året eller når det er turvande. Det (veglaget) tek fleirtallsavgjerd i alle spørsmål som gjeld vegfelleskapet og står for den daglege drifta". Blir dei interesserte ikkje samde om korleis pliktta til vedlikehold eller utbetring skal fordelast, kan kvar av dei krevje at desse spørsmåla skal avgjerast ved skjønn."

Lensmannsskjønn

Skjønn i denne sammenheng er et såkalt lensmannsskjønn, jfr. veglovens §60, dvs. at lensmannen utnevner veikyndige personer som tar de beslutningene som oppsitterne/veglaget ikke selv klarer å enes om. Slike beslutninger er fastsettelse av årlig driftstilskuud fra den enkelte, vederlag for bruksrett til veg som allerede ligger der, det å gi betinget bruksrett eller trekke slik bruksrett tilbake, gjennomføring av arbeid for *uvilliges regning* - med påfølgende tvangsinn drivning av penger - inngåelse av kontrakt om bygging, utbedring og vedlikehold av veien, osv..

Plikter

Av det foranstående skulle det fremgå at de som eier tomter som grenser til velveier, har klare *plikter*, og at det foreligger tilstrekkelig tvangsmidler til å få satt veier i stand, holde dem vedlikeholdt, osv.. Den beste og enkleste løsningen er å gå sammen med de andre oppsitterne om å utbedre og vedlikeholde den felles veien. Denne enkle løsningen viser seg imidlertid å være noe mer vrien å få til i praksis. Evne, vilje, holdninger, økonomiske forutsetninger, etc., er ofte noe ulike. Da kan løsningen for én eller flere oppsittere være å ta

initiativet til et lensmannsskjønn. Dette skal visstnok være blitt gjort i Helvik, med fordeling av kostnadene på oppsitterne ut fra kriterier som belårs- vs. sommerboende, yrkessjåfør, o.a..

En annen løsning kan være å få kommunen til å overta ansvaret for vedlikeholdet av veien. Det er imidlertid en hake ved denne løsningen. For at kommunen skal overta en vei, må den oppfylle kravene til veistandard i henhold til de aktuelle reguleringsbestemmelsene. Bredde her avhenger av antall boliger som grenser til veien, med minimum 3 m veibane, 2 x _ m skuldre og 2 x 1(1/2)m grøft. Dessuten stilles det krav til asfaltering. Alt i alt blir dette lett en kostbar løsning, selv om den i tillegg til færre veibekeepinger også medfører mindre støvplager.

Vellet har ingen plikt

Velforeningene har intet ansvar eller plikter når det gjelder velveiene, utover den oppgaven de som nevnt har fått fra kommunens administrasjon vedrørende byggherrens istandsetting av veien etter endt bygging. Velforeningenes rolle er - gjennom Velforbundet - å inngå avtaler med leverandører av pukk, grus, subbus og annet veimateriale. Tidligere ble også brøyting og strøing samordnet gjennom Fellesvellet, men dette er nå overtatt direkte av Nesodden Kommune. Det sier seg forøvrigt selv at Tangen Vel, med en årsavgift på kr 150,- som skal dekke også annet velarbeid, ikke har økonomiske forutsetninger for store arbeider. Heller ikke har velforeningene noen lønnet organisasjon som kan utføre slike oppgaver. Vellet kan imidlertid innimellom bidra med et lass med pukk e.l. til dagnadsarbeidende oppsittere.

Det beste er nok å innse sitt ansvar og prøve å få med seg resten av oppsitterne på en felles innsats.

Fra styrets side, vil vi bare ønske lykke til!

HELGE LEM

For styret i Tangen Vel

BARNAS SIDE

Nå har barna fått sin egen side i Oksval-posten. Her kan dere sende inn tegninger, dikt, vitser, små fortellinger eller annet som dere har lyst å se i Oksval-posten. I hvert nummer har vi en konkurranse, og de små barna kan få hjelp av mamma og pappa.

Vitser:

Hva er grønt og går opp og ned hele dagen? En agrk i en heis.

Hva sa Adam og Eva i Narvesen-kiosken? Har dere fått noen nye blader?

Har du adressen til fru Olsen? Nei, men du kan jo skrive til henne og spørre.

Konkurranse :

Hva er en orkide ? skriv ned første bokstav.

Hva er en gjedde ? skriv ned andre bokstav.

Hva heter Nesoddbåten som bare har ut-og inngangsdør i en ende ? skriv ned femte bokstav.

Hvilken fugl legger egg i reirene til andre fugler ? skriv ned fjerde bokstav.

Løsningsordet er et navn.

Send svaret på et postkort til Oksval-posten w/ Siv Jensen Hartmann, Støpsvei 26, 1450 Nesoddtangen, før 1. mai.

Alle som sender inn riktig svar er med i trekningen av en

overraskelses-premie! Husk å skrive navn, alder og adresse på kortet.

Det var alt for denne gang, nå håper jeg på mange fine tegninger og gode vitser fra dere.

Hilsen Siv.

“Mine-huset”- et rottereir

De som lever i den lykkelige tro at vi med det første - eller andre for den saks skyld - skal bli kvitt “Mine-huset” på hjørnet av Oksvalveien og Eysteinsvei, må dessverre tro om igjen.

Huset på den overgrodde tomten er ikke noe hus lenger, men et falleferdig og grisete rottereir. Eierne har tydeligvis ingen interesse av stedet, og er forøvrig de samme som eier badehuset som såvidt vakler på råtne planker innerst i bukten ved båtHAVNEN.

Hverken huset eller badehuset ser ut til å

interessere eierne, og heller ikke kommunens bygningsetat har greie på eller interesse for problemet.

Vi forteller etaten at stedet nå er farlig for barn - at det er en skam for hele Oksval og at det snart er på tide å sette “makt bak krava”.

Vi får til svar at etaten skal ringe til Oksval-postens medarbeider, hvis man finner saken i arkivet. Så det så

GERDA VISLIE

Småting, men....

Hva skjer opp i hodet på folk som pent og forskriftsmessig plukker opp hundebæsjen fra hunden sin i dertil egnet pose, hvoretter de slenger posen fra seg i en grøft???? Vi bare spør

Hvis den digre flokken med kanadagjess som invaderte badeplassen for et par år siden har til hensikt å besøke oss igjen, kan vi bare si farvel til å oppholde oss der.

Hittil er det bare kommet to par, og de har greid å legg fra seg mye allerede. Hva kan vi gjøre

for å slippe dem? Ikke fore dem, ihvertfall, som noen gjør.

En badeplass ved Bogstadvannet er i flere år blitt totalt ødelagt av kanadagjess.

Folk må vasse i ekskrementer for å komme ut i vannet. Vi får håpe at vi her på Oksval slipper noe lignende.

GERDA VISLIE

Slik får du plass

Et stort gode for Oksval er båthavna. Det mange imidlertid ikke vet, er at båthavna ikke er prioritert for Oksval.

Oksval-boerne har ingen fortrinnsrett til båtplassene. Beliggenheten til tross, det er kommunen som eier båthavn-området.

Derfor er Nesodden som helhet prioritert. Det er bare noen få medlemmer fra Oslo, opplyser Arnulf Bye, kasserer i Oksval Båthavn. Havna har totalt 111 plasser. På ventelistevar det pr. mai 97 femti stykker.

Ventetida for de som melder seg inn nå er fem til syv år, avhengig av størrelsen på båten forteller Arnulf Bye. Det er lengre ventetid for de med stor båt, fordi Oksval Båthavn har færre plasser for store båter. Arnulf Bye forteller videre at båtforeninga helst ikke ønsker båter større enn 30

Her skulle vi ha hatt et bilde av båthavna- men vi falt for dette i stedet. Nå er det ikke lenge før makrellen kommer!

fot, pga. den belastninga så store båter medfører for båthavna.

Slik får du plass
Framgangsmåten for å få båtplass i Oksval Båthavn er

grei. Du tar kontakt med en i styret for båthavna, og betaler deretter inn kr.500 for å bli registrert som medlem i Oksval Båthavn. Med tid og stunder vil du bli kontaktet og få tilbud om å

leie båtplass i første omgang. Dette er et engangstilbud. Hvis det ikke er aktuelt for deg å benytte deg av tilbudet, må du derfor sjøl ta initiativ senere for å komme i betraktning til ledige båtplasser. Senere får du ,som leietaker , tilbud om å kjøpe båtplass.

Prisene

For tida er prisene:
Leie: fra kr. 2750 til 3850 pr år, avhengig av størrelsen på båten.

Kjøp: 60 kr pr. cm brygge; for en snekke på 24 fot tilsvarer det 15 - 16.000 kr.

Eierne betaler forøvrig også 1100 kr. i årsleie. Eierne har videre to dugnader , og 1 -2 nattevakter hver seg i året.

For mer informasjon og innmelding kontakt Oksval Båthavn:

Pål Moen , leder :
tlf. 66 91 15 70
Arnulf Bye, kasserer :
tlf. 66912764

SJH

Referat fra Generalforsamling i Oksval Vel 4. mars 1997

Sted: Flaskebekk Bistro

Til stede: 11 stemme-berettede

Sak 1: Valg av møteleder og referent: Hege Winther ble valgt som møteleder og Henning Føsker ble valgt som referent.

Sak 2: Årsberetning og regnskap:

Årsberetningen og årsregnskapet ble gjennomgått med utfyllende kommentarer og ble godkjent.

Sak 3: Fastsettelse av kontingent for 1997

Det ble votert over to forslag til kontingent og veipliktsdel for 1997. Forslag 2 ble vedtatt. Dette innebærer at kontingent for 1997 er kr. 200,- og veipliktsdel er kr. 250,-

Sak 4: Budsjett for 1997:

Under gjennomgang av budsjettet ble det etterlyst regnskap for ISI-banen . Med denne bemerkning ble budsjettet godkjent.

Sak 5: Valg av valgkomite:

Rune Moen og Terje Haugstad ble valgt.

Sak 6: Valg:

Et styremedlem, Hege Winther var på valg og ble gjenvalgt for to år. Hege Winthers funksjon i styret er kasserer. Som vara-medlemmer ble valgt; Knut Falck og Tore Fossgaard.

Oksval Vel's styre for 1997:

Gro Jengo, formann på valg '98

Hege Winther, kasserer på valg '99

Henning Føsker, sekretær på valg '98

Kåre Bjørn Hagen, styremedlem på valg '98

Trygve Bowitz, styremedlem på valg '98

Knut Falck, varamedlem på valg '99

Tore Fossgård, varamedlem på valg '99

Sak 7: Revisor. Arild Gjervan ble valgt i 1996 for en toårsperiode.

Sak 8: Eventuelt

Styret fritas for ansvar i forbindelse med generalforsamlingen. Innføres fra 1998.

Oksvaltrappa er i dårlig stand og det er behov for vedlikeholdsdugnad.

Rolf Hansen (æresmedlem) ble innvilget støtte til arbeidet med å dokumentere identiteten til gamle hus i vellet.

Nesodden, 4. mars 1997

HENNING FØSKER HEGE WINTHER
Referent Møteleder

Carl Støp-Bowitz til minne

En mangeårig Oksvalbeboer- og en av Oksval Vels æresmedlemmer- er gått bort. Alle som kjente Carl Støp-Bowitz vil savne ham oppriktig.

Han tilbrakte alle de 84 somre han levde på Oksval, og deltok aktivt i livet der. Det er et usedvanlig flittig menneske som nå har lagt ned sitt virke. Han arbeidet hele livet med de saker som opptok ham, enten det kastet noe av seg eller ikke.

Carl Støp-Bowitz ble født på Eidsvold 08.12.1913. Han tok artium på Hegdehaugen i Oslo i 1932.

Det var sommeroppholdene på Oksval som ga ham interessen for naturen, og han bestemte seg tidlig for å studere naturfag, spesielt zoologi. Han ble cand. real. i 1939, og blandt studiekameratene på instituttet var også Thor Heyerdahl, hvis ideer fascinerte ham.

Etter universitetseksamen underviste han i en årrekke på gymnaset, samtidig som han fungerte som konservator på museene på Tøyen, før han igjen kom til Universitetet for å kunne drive den forskningen han hele tiden hadde vært opptatt av. Gjennom årene publiserte han en rekke vitenskapelige arbeider, hovedsaklig om havbørsteormer og metemerk. Som fagmann i zoologi var han medarbeider ved utgivelsen av flere norske leksika og "Dyrenes Liv". Fra 1965 til 1966 var han hovedredaktør av "Jordens Dyreliv".

Doktorgraden tok han i 1970 på et arbeide om norske metemerk, for en stor del innsamlet på Nesodden og øyene i Bundefjorden. Oppgaven ble opprinnelig skrevet på fransk, men da Universitetet ikke var istand til å finne fransktalende

Carl Støp-Bowitz var med i Oksval Vel hele sitt voksne liv, bl.a. som formann i 1972-75.

opponenter, ble han nødt til å omskrive hele arbeidet til engelsk. Takket være hans språkkunnskaper klart han å gjennomføre dette ekstraarbeide.

Hans studenter forgudet ham, de glemte ham aldri, og han glemte heller aldri dem. Hans etterkommere er ofte blitt påminnet om det inntrykk han har etterlatt seg, når vårt etternavn nevnes og det første spørsmål er: "Er du i slekt med min gamle lærer lektor Støp-Bowitz?".

At han formelt ble pensjonist, endret ikke hans arbeidsinnsats. Han beholdt og benyttet flittig sitt kontor på Blindern, inntil reglene for et par år siden ble endret, slik at han ble tvunget til å forlate sin mangeårige arbeidsplass. Som pensjonist ble han likevel utnevnt til ordinær professor ved det internasjonale vitenskapsakademi i San

Marino, der det fortrinnsvis foreleses på Esperanto.

Esperanto

I 1928 ble han kjent med det internasjonale språket Esperanto, som han lærte seg på 12 dager, og gikk han fullt og helt inn for denne idé, noe som ga ham en enorm internasjonal kontaktflate. Han korresponderte med esperantister over hele verden, og deltok 20 ganger på de årlige internasjonale kongresser i en rekke land.

For sin innsats for Esperanto er han blitt dekorert med samtlige grader av bevegelsens egne utmerkelse, og i 1991 ble han tildelt Kongens fortjenstmedalje i gull for sitt virke for internasjonalt samarbeide og forståelse ved hjelp av dette språket.

Hans vitenskaplige arbeider, studieturer og

foredragsturnéer, samt interessen for Esperanto medførte en utstrakt reisevirksomhet. Ikke bare har han besøkt nær samtlige land i Europa, men også Japan Øst-Asia, Australia og Sør-Amerika.

Riksmålet

Hans språkinteresse og språkkunnskap førte også til medlemskap i Riksmålsforbundet, der han satt i styret fra 1950 til 1962, sammen med bl. a. Arnulf Øverland og André Bjerke. Hans innsats i forbundet medførte at han ble utnevnt til æresmedlem.

Hans humoristiske sans var velkjent og velutviklet. Det er derfor ingen overraskelse å finne ham portrettert i en av "Karl André Keilcke"s "Den bakvendte Familieboken"s utgaver fra begynnelsen av 1950-årene.

Oksval

Hans bestefar, apoteker Carl Støp, kjøpte et landsted på Oksval, Nesodden i 1908, og han kom hit for første gang før han hadde fylt året. Senere var "Gjømle" i Støpsvei hans faste tilholdssted i sommermånedene inntil antall barn, nevøer og kusiner medførte at han i 1955 fikk oppført sin egen sommerbolig på nabotomten lenger syd. Her var han hver sommer til og med hans siste leveår.

Med sin interesse for naturen var det ikke underlig at kjærligheten til Oksval ble sterk. Til undervisningen i biologi hentet han materiale til eksperimenter og demonstrasjoner i naturen på Nesodden, spesielt i nærmiljøet på Oksval. Han var godt orientert om vokseplasser for sjeldne planter og spesielle naturforhold på Nesodden.

Formann 72-75

En fjerdedel av livet tilbragte han på Oksval, og han var

Glimt fra sommerfesten

Bjørkepyntet brygge med glade barn, musikk og leker for store og små, boller og brus - og varmt i vannet. Slik var rammen rundt sommerfesten som Oksval Vel hadde den 14. juni i fjor. Knut Falch fanget inn stemningen med sitt kamera - og glett om vi ser fram til årets arrangement! Det er ikke så lenge igjen til vi påny kan boltre oss i vårt sommerparadis!

Idyll ved badehuset på Oksval sommeren 1946. Carl Støp-Bowitz (nærmest), sammen med familien.

Hei! Der kjem dampen!

Leker for store og små på bryggekannten!

Og dagen derpå var det opprydding - og alle var like blide.

sevfølgelig medlem av Oksval vel hele sitt voksne liv. Med sin entusiasme og sans for tradisjon var det helt naturlig at han gikk inn som mangeårig styremedlem, som formann 1972 - 75. Etter at styreposisjonene var avviklet ble han hedret med æresmedlemsskap i vellet.

Det var ikke bare vellet som nøy godt av hans innsats, også i Oksval Vannledning var han aktiv i styret og som formann. Innen det kommunale tilbudet på dette området ble utbygget på Oksval var den private sommervannledningen det eneste alternativet, og var derfor et viktig tilbud, spesielt for sommergjestene.

Gjennom sitt arbeid for Esperantobevegelsen mottok han gjester fra hele verden, og var stolt over å kunne vise dem det naturskjønne Nesodden. Mange ville gjerne oppleve en ekte norsk fjord, og en tur på noen timer med Nesoddbåten til Knardal og tilbake skapte stor begeistring.

Båtlivet og båtruta

Båtlivet var en naturlig del av livet på Nesodden. Av familiens 2 båter foretrakk han rosjekta fremfor motorsnekka. Sjekta hadde tradisjonelt opplag på "båtstranda", det som nå er blitt parkeringsplass for Oksval båthavn.

Båttrafikken på Bundefjordsiden opptok ham sterkt. Reduksjonen i rutetilbudet sist på 1950-tallet og utover i 1960-årene søkte han å motarbeide så godt som mulig. Humor syntes være et egnet våpen, og han diktet en smedevise om båtselskapet der både dets politikk og disponent fikk gjennomgå.

Å bruke buss til Tangen var utenkelig, så lenge det i det hele tatt gikk båter på Bundefjordsiden. Da båttrafikken tilsist ble helt nedlagt i 1988, unnlot han ikke å gjøre oppmerksom på at fremskrittet hadde ført til at han nå ville bruke nær dobbelt så lang tid til byen som hans bestefar hadde gjort 80 år tidligere!

Også de historiske sider ved båttrafikken interesserte ham, og hans detaljerte hukommelse gjorde det mulig å supplere båttrafikkens lokalhistorikere med tidligere ukjente opplysninger.

Han var aktiv og åndsfrisk til det siste, og holdt sin siste forelesning om latinsk nomenklatur på Universitetet en uke før han døde.

Trygve Bowitz

Referat fra årsmøte i Oksval

Hege Winther (t.v.) og Gro Jengo (t.h.) ble gjenvalgt som hh.v. kasserer og leder for Oksval Vel. Foto: Bjørn Vangstein.

Referat fra årsmøte i Oksval Vel 16. februar 1998:

Sted: Pavillionen
Til stede: 11 stemmeberettigede

Sak 1:
Valg av møteleder og referent
Tore Fossgård ble valgt som møteleder og Henning Føsker ble valgt som referent.

Sak 2:
Årsberetning og regnskap
Årsberetningen og årsregnskapet ble gjennomgått med utfyllende kommentarer og ble godkjent.

Sak 3: Fastsettelse av kontingent for 1998

Det ble ikke framsatt forslag om endring av kontingenten for 1998. Dette innebærer at kontingent for 1998 er kr. 200,- og veipliksdel er kr. 250,-.

Sak 4:
Budsjett for 1998

Under gjennomgang av budsjettet ble det etterlyst regnskap for ISI-banen. Denne saken må følges opp av det nye styret. Med denne bemerkning ble budsjettet godkjent.

Årsberetning for Oksval

Styret

Styret har i perioden bestått av:
Gro Jengo: leder
Henning Føsker: sekretær
Hege Winter: kasserer
Kåre Hagen: styremedlem
Trygve Bowitz: styremedlem
Tore Fossgård: varamedlem
Knut Falck: varamedlem
Det har vært holdt 4 styremøter, en velvandrings- og fellesmøte m/alle vellene om kulturminner, et medlemsmøte med Nesodden Velforbund.

Medlemmer

Oksval Vel hadde ved årsskiftet 97/98 257 medlemmer, i tillegg var det 3 medlemmer som betalte i januar -98. Det er 51 medlemmer som ikke har betalt kontingenten for 1997. Ved forrige årsskifte var tallet 255, dette representerer en økning på 5.

Det var 113 husstander som betalte veipliksdelen, i tillegg var det 4 husstander som betalte i januar -98. 29 husstander har ikke betalt veipliksdelen for 1997.

Oksvalposten

I 1997 kom Oksvalposten ut kun en gang. Et nytt 16 siders nummer var planlagt ferdig til sommerferien, men da vi fikk problemer med uttegningen, ble denne delen av jobben overtatt av en annen i november. Bladet er nå ferdig til trykking, og vil komme ut som nr. 1 1998.

Bryggefest

Styret inviterte til bryggefest lørdag 14. juni for voksne og barn på Oksval brygge. Festen var godt besøkt. Heldigvis var det strålende solskinn. Vi hadde satt ut to store griller for fellesgrilling. Aksel Sandnes trekkspillgruppe spilte opp til dans. Ruben Friis arrangerte fiskekonkurranse.

Leker for små og store barn og loddsalg med mange fine premier, ble gjennomført til stor glede for alle. Det var også salg av kaker og kaffe. Kiosken var åpen for salg av brus og is. Arrangementet var meget vellykket. Det er styrets oppfatning at denne

gode tradisjonen skal føres videre, og vi vil derfor oppfordre det nye styret til å ta initiativet til bryggefest sommeren 1998.

Veivedlikehold

Styret gikk på vårparten ut med oppfordring til alle i vellet og oppfordret til å ta initiativet til bryggefest sommeren 1998. Planen var å ruste opp Badeveien, Eysteinsvei, Edwardsvei, Kåresvei, Knutsvei, Olavsvei og Eigilsvei. Få fulgte dessverre oppfordringen, og et vedvarende tørrvær og kapasitetsproblemer hos utførende entreprenør, gjorde at bare et minimum av det som var planlagt ble utført. Imidlertid har den største delen av Edwardsvei - som er vellets lengste vei - og Grøndhalsvei fått full opprusting med pukk og grus. Oppsittere langs Edwardsvei og Eysteinsvei betalte i fellesskap en minigraver for maskinelt grøfting. Dette arrangementet var meget vellykket og det er en oppfordring til andre å gjøre det samme.

Styret har brukt mye tid på å diskutere veispørsmålet og det enighet om en veiplan som over tid gir en høyere veistandard for alle i vellet. Vi har sett at det å flikke med grus på veier med dårlig underlag og dårlige grøfter, er sløseri med begrensede midler. I stedet har vi ønsket å gå på med full opprustning med pukk i bunnen og ny grus på toppen. Dette gjør at veiene holder for flere år. Hele den søndre delen av vellet vil i 1998 bli opprustet på denne måten. Styret har satt ned en veikomite bestående av Kåre Hagen, Tore Fossgård og Gro Jengo, som bl.a. skal følge opp at oppsitterne sørger for at det blir grøftet, kvistet og ryddet, før arbeidene settes igang.

Vintervedlikehold

Nesodden Kommunes ansvar for vintervedlikehold som brøyting og strøing av vellets veier fungerer meget godt. I tillegg er en "uteglemt" del av Edwardsvei nå på vintervedlikehold-listen

Vel 16. februar 1998

Sak 5:

Valg av valgkomite
Bjørn Vangstein og Fredrik Saugstad ble valgt.

Sak 6:

Valg
I år var formann Gro Jengo og styremedlemmene Trygve Bowitz, Kåre Bjørn Hagen og Henning Føsker på valg. Av disse tok Gro Jengo og Kåre Hagen gjenvalg. Gro Jengo tok gjenvalg på betingelse av at sekretæren avlaster henne i betydelig grad og at hun sitter som formann i ett år.

Valgkomiteen innstilte to nye styremedlemmer som ble valgt. Arne Kyrkjebø og Odd Gilinsky.

Som varamedlemmer ble valgt; Knut Falck og Tore Fossgård.

Oksval Vel's styre for 1997:

Gro Jengo
formann
på valg '99

Hege Winther
kasserer
på valg '99

Arne Kyrkjebø
styremedlem
på valg '00

Kåre Bjørn Hagen
styremedlem
på valg '00

Odd Gilinsky
styremedlem
på valg '00

Knut Falck
varamedlem
på valg '99

Tore Fossgård
varamedlem
på valg '99

**Sak 7:
Revisor**
Som revisor ble Elbjørg Hanssen valgt for en toårsperiode.

**Sak 8:
Eventuelt**
Styret fritas for ansvar i forbindelse med general-

forsamlingen.

Jorunn Lie fra Nesodden Velforbund orienterte om aktuelle saker, bl.a. arbeid med hjemling og organisering av veivedlikeholdsplikt, øke bevisstheten om dette hos oppsittere og oppgradering av brygger.

Nesodden, 18. Februar 1998
Henning Føsker
Referent

Tore Fossgård
Møteleder

Vel 1997

Veibelysning

For 1997 er det kommet opp 4 stk veibelysning, samt omlegging av et veibelysning fra privat til offentlig. Badeveien, krysset Oksvalvei/Edwardsvei, Grøndahlsvei og stien ned til Gislestranden fikk veibelysning. Selv om styret gjentatte ganger har oppfordret medlemmene om å melde inn til styret om behov for veibelysning har vi ikke fått noen tilbakemeldinger.

Søppelhenting

Onsdag 14. mai ble det organisert henting av avfall hos vellets medlemmer. Det er igjen grunn til å understreke at det kun er avfall som kan håndteres av en komprimatorbil som tas med. Vaskemaskiner, komfyrer, murstein etc. tas ikke med. For at hageavfall skal tas med må det buntas sammen.

Bryggehuset

Et medlem har fått leie det store rommet til oppbevaring.

Digitaliserte kart

Det har i perioden vært gjort forsøk på å stable på bena et digitalisert kart over vellet. Hensikten er å lage et kart der ulik informasjon om vellet kan legges inn på forskjellige lag, slik at opplyses om veier, vedlikehold, veibelysning, eiendomsbesittere, strøkasser etc.

Kartet ble forsøksvis basert på økonomiske kart fra Statens Kartverk. Det har dessverre vist seg at kvaliteten på dette underlagsmaterialet vil gjøre utarbeidelsen av kartet svært arbeidskrevende.

Nesodden kommune er nå omsider igang med å utarbeide sitt eget digitaliserte kartverk. Dette vil være enklere å bruke som grunnlag. Kommunen er ikke kommet så langt som til Oksvalområdet ennå, men i løpet av 1 - 2 år bør det være mulig å videreføre dette arbeidet.

Oksvalstranda

Etter mye press foretok Driftsavdelingen oppsettelse av ny leder på brygga. Den

forrige var rett og slett livsfarlig.

Vimpel

Vimpelen som ble hengt opp i mai -96 har hatt kort levetid. Ny er bestilt fra Flaggfabrikken, og henges opp våren -98.

Badeflåten

Styret har satt ut og tatt opp badeflåten som vanlig. Før utsetting våren 97 ble stigen reparert.

Strøsandkasser

Som tidligere er sandkasene fylt opp. Seks nye sandkasser er utplassert der mangler ble påvist ved vårens velvandring. Kart over strøsandkasser er oppdatert. Styret vil rette en takk til Svein Krogh for arbeidet som er gjort.

Kontingenter for 1997

Kontingenten for 1997 ble øket til kr. 200,- pr. år og veipliktdelen til kr. 250,-. Styret har ikke fått noen reaksjoner på økningen.

Oksvaltrappa

Brukere av Oksvaltrappa

fikk økonomisk støtte til å vedlikeholde trappen. Trappetrinnene ble utbedret der det var nødvendig. Rekkverket ble festet. Navn på tilstredende barn ble risset inn i støpet. En stor takk til Jan Mellembakken og hans medhjelpere.

Gislestranda

Asbjørn Rømo fikk innvilget sin søknad om økonomisk støtte for å bedre tilgjengelighet til Gislestranda fra Badeveien. Stien ned til Gislestranda har nå en meget god tilgjengelighet for alle aldre. Sammen med Ronny Gullie og Raphael Jengo er det blitt laget tretrapper med rekkverk, samt trapperepos med gamle lysstolper. Det er også laget en "Ja-benk".

Regnskap

Regnskap og revisjonsberetning deles ut på årsmøtet.

Styret for Oksval Vel

Formannens strøtanker

De fleste som bor her på Oksval er enige om at maken til herlig sted skal man lete lenge etter - og antagelig knapt finne. Her er fred og ro, frisk luft, herlig natur - ingredienser som det begynner å skorte på de aller fleste steder i verden.

Joda, vi har jo litt småtteri å bale med, litt som irriterer, noe som kanskje burde vært gjort og stelt på, endel sommel og rot - men alt går det an å synge ut om og få gjort noe med. Kanskje ikke akkurat i dag eller i morgen eller neste uke, men det meste er til å leve med og holde ut.

Oppi all denne idyllen er det noe som ligger meg sterkt på hjertet, nemlig spørsmålet om hvordan vi er mot hverandre i dette vellet vårt, hvordan vi tar vare på hverandre og trår til, her hvor alt ligger til rette for et godt liv.

Likegyldigheten er verdens største fiende, har en klok person sagt, dette at man gir blaffen i alle andre enn seg selv og sitt og lar humla suse. Vi er alle livredde for "å bry oss", blande oss bort i ting vi "ikke har noe med". Vi snur gjerne hodet bort, hvis vi værer problemer rundt oss, det er best å late som ingenting...

Selvfølgelig er det mye man ikke skal blande seg bort i, mye vil folk ha for seg selv, men det skulle vel ikke være så vanskelig å spørre en nabo eller en annen i nærheten om de trenger hjelp - til å handle, til ærend til forskjellige kontorer, barnepass, alt som man kan se at det er behov for.

Og nå - når de små 6-åringene har begynt på skolen og skal begi seg ut i livsfarlige veikryss og ustoppelig biltrafikk, var det kanskje en idé å lage en liste over folk, - pensjonister kanskje, som kan tenke seg å trå til og følge de små til skolen og hjem igjen?

Sånne ting synes jeg vi skal tenke litt over. Det er ikke alle som er fullstendig selvhjulpne, livet er ikke så greit for alle. Spesielt syns jeg vi skal være klar over det faktum at det bor mange gamle her på Oksval som kan trenge en håndsrekning, eller kanskje bare en telefon eller et besøk?

GRO JENGO

Styret i Oksval Vel 1998

På generalforsamlingen i Oksval Vel 16.februar 1998 ble styrets sammensetning slik:

Leder:	Gro Jengo Eysteins vei 1 C Tlf.: 66 91 05 10 / 22 31 43 69
Kasserer:	Hege Winther, Boks 164/ Bangs vei 36 Tlf.: 66 91 46 66
Sekretær:	Arne Kyrkjebø, Sigurds vei 15 A Tlf.: 66 91 68 11
Styremedlem:	Kåre Bjørn Hagen, Edwards vei 14 Tlf.: 66 91 35 65
Styremedlem:	Odd Gilinsky, Bakkegårdsvn.15 Tlf.: 66 91 51 58
Varamedlem:	Tore Fossgård, Edwards vei 58 Tlf.: 66 96 02 56 / 22 35 75 20
Varamedlem:	Knut Falck, Nedre Movei 62, Tlf.: 66 91 51 71/Mtlf: 90 55 80 01
Revisor:	Elbjørg Hanssen, Bakkegårdsvn.3 Tlf.: 66 91 30 03
Valgkomite:	Bjørn Vangstein, Kåres vei, tlf.: 66912281 Fredrik Saugstad, Støps vei 17, Tlf.: 22 26 13 37 / 942 47 277

Oksvalveien - fortsatt graving

Rehabiliteringen av vann- og avløpsnett i Oksvalveien fortsetter til våren. I fjor høst ble det lagt ny vannledning mellom Eysteinsvei og Øvre Movei, og alle anbringinger og avløpstilknytninger er lagt nye.

I et brev fra drifts-og anleggsavdelingen i kommunen til Oksval Vel, skriver Svein Kaarød at særligt utskiftningen av vannledningen vil kunne merkes av abonnentene i form av bedret vannkvalitet. Kommunen tar sikte på å asfaltere den rehabiliterte strekningen så snart veien har tørket opp til våren, sannsynligvis i begynnelsen av mai.

Det resterende arbeidet med vann- og avløpsnett mellom Øvre Movei og Nedre Movei vil bli utført til sommeren skriver drifts-og anleggsjefen.

Sent - men godt?

Dette nummeret av Oksvalposten skulle egentlig ha kommet ut for mer enn et halvt år siden. Av ulike grunner ble det ikke slik, men vi håper likevel at leserne bærer over med oss -om stoffet er litt gammelt. Vi prøver å skjerpe oss til neste gang, og håper å være ute med et nytt nummer før sommerferien.

Hilsen Redaksjonen